

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

od 2. rujna 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Elektroničke komunikacije – Uredba (EU) 2015/2120 – Članak 3. – Pristup otvorenom internetu – Članak 3. stavak 1. – Prava krajnjih korisnika – Članak 3. stavak 2. – Zabrana dogovora i poslovnih praksi koji ograničavaju ostvarivanje pravâ krajnjih korisnika – Članak 3. stavak 3. – Obveza jednakog i nediskriminirajućeg postupanja s prometom – Mogućnost provedbe opravdanih mjera upravljanja prometom – Dodatna tarifna opcija ‚tarifa bez dodatnih troškova‘ – Ograničenje širine frekvencijskog područja”

U predmetu C-34/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Verwaltungsgericht Köln (Upravni sud u Kölnu, Njemačka), odlukom od 20. siječnja 2020., koju je Sud zaprimio 24. siječnja 2020., u postupku

Telekom Deutschland GmbH

protiv

Bundesrepublik Deutschland, koji zastupa Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl (izvjestitelj), predsjednik vijeća, F. Biltgen i J. Passer, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Telekom Deutschland GmbH, T. Bosch, *Rechtsanwalt*, i C. Koenig, *Universitätsprofessor*,
- za Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, C. Mögelin i F. Groß, u svojstvu agenata,
- za njemačku vladu, J. Möller i D. Klebs, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: njemački

- za češku vladu, par M. Smolek, J. Vláčil i A. Pagáčová, u svojstvu agenata,
- za vladu Helenske Republike, M. Tassopoulou, O. Patsopoulou i D. Tsangaraki, u svojstvu agenata,
- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, A. Posch, G. Kunnert i J. Schmoll, u svojstvu agenata,
- za finsku vladu, M. Pere, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, G. Braun, L. Nicolae i D. Schaffrin, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 3. stavaka 1. do 3. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (SL 2015., L 310, str. 1.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Telekom Deutschland GmbH (u daljnjem tekstu: Telekom) i Bundesrepublik Deutschland (Savezna Republika Njemačka), koji zastupa Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Savezna agencija za mreže za električnu energiju, plin, telekomunikacije, poštu i željeznice, Njemačka) (u daljnjem tekstu: Bundesnetzagentur), u vezi s odlukom kojom je potonji utvrdio da tarifna opcija nije u skladu s obvezama koje proizlaze iz prava Unije i zabranio održavanje ili uvođenje klauzula ograničavanja širine frekvencijskog područja.

Pravni okvir

- 3 Uvodne izjave 6., 8. i 9. Uredbe 2015/2120 glase:
„(6) Krajnji korisnici trebali bi imati pravo pristupa informacijama i sadržaju te njihove distribucije, pravo upotrebe i pružanja aplikacija i usluga bez diskriminacije i to putem svoje usluge pristupa internetu. [...]

[...]

- (8) Pri pružanju usluga pristupa internetu davatelji tih usluga trebali bi prema svom prometu postupati jednako, bez diskriminacije, ograničavanja ili ometanja, neovisno o njegovu pošiljatelju ili primatelju, sadržaju, aplikaciji ili usluzi ili terminalnoj opremi. Prema općim načelima prava Unije i ustaljenoj sudskoj praksi, prema usporedivim situacijama ne bi trebalo postupati različito, a prema različitim situacijama ne bi trebalo postupati jednako osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano.
- (9) Cilj opravdanog upravljanja prometom doprinijeti je učinkovitoj upotrebi mrežnih resursa i optimizaciji opće kvalitete prijenosa koja odgovara objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa i prema tome sadržaja, aplikacija i usluga koji se prenose. Opravdane mjere upravljanja prometom koje primjenjuju davatelji usluga pristupa internetu trebale bi biti transparentne, nediskriminirajuće i proporcionalne te se ne bi trebale temeljiti na poslovnim interesima. Zahtjev da mjere upravljanja prometom budu nediskriminirajuće ne sprečava davatelje usluga pristupa internetu da, s ciljem optimizacije opće kvalitete prijenosa, provode mjere upravljanja prometom prema kojima se pravi razlika između objektivno različitih kategorija prometa. Svako takvo razlikovanje trebalo bi, s ciljem optimizacije opće kvalitete i korisničkog iskustva, biti dozvoljeno samo na temelju objektivno različitih zahtjeva u vezi s tehničkom kvalitetom usluge (npr. u pogledu latencije, varijacije kašnjenja, gubitka paketa i širine frekvencijskog područja) za određene kategorije prometa, a ne na temelju poslovnih interesa. Takve mjere prema kojima se pravi razlika trebale bi biti proporcionalne u odnosu na cilj optimizacije opće kvalitete i u okviru njih bi se prema istovjetnoj vrsti prometa trebalo jednako postupati. Takve mjere ne bi trebale trajati dulje nego što je to potrebno.”

4 U članku 1. te uredbe, naslovljenom „Predmet i područje primjene”, u stavku 1. određuje se:

„Ovom Uredbom utvrđuju se zajednička pravila za zaštitu jednakog i nediskriminirajućeg postupanja s prometom u pružanju usluga pristupa internetu i povezanih prava krajnjih korisnika.”

5 U članku 3. navedene uredbe, naslovljenom „Zaštita pristupa otvorenom internetu”, u stavcima 1. do 3. određuje se:

„1. Krajnji korisnici putem svoje usluge pristupa internetu imaju pravo pristupa informacijama i sadržaju te njihove distribucije, pravo upotrebe i pružanja aplikacija i usluga te pravo upotrebe terminalne opreme po svom izboru, neovisno o lokaciji krajnjeg korisnika ili davatelja te lokaciji, porijeklu ili odredištu informacije, sadržaja, aplikacije ili usluge.

[...]

2. Dogovori između davatelja usluga pristupa internetu i krajnjih korisnika o poslovnim i tehničkim uvjetima i značajkama usluga pristupa internetu poput cijene, količine podataka ili brzine i bilo koja poslovna praksa davatelja usluga pristupa internetu ne ograničavaju ostvarivanje prava krajnjih korisnika utvrđena u stavku 1.

3. Davatelji usluga pristupa internetu prilikom pružanja usluga pristupa internetu sa svim prometom postupaju jednako, bez diskriminacije, ograničavanja ili ometanja te neovisno o pošiljatelju i primatelju, sadržaju kojem se pristupa ili koji se distribuira, aplikacijama ili uslugama koje se upotrebljavaju ili pružaju ili terminalnoj opremi koja se upotrebljava.

Prvi podstavak ne sprečava davatelje usluga pristupa internetu da provode opravdane mjere upravljanja prometom. Da bi ih se smatralo opravdanima, takve mjere moraju biti transparentne,

nediskriminirajuće, proporcionalne te se ne smiju temeljiti na poslovnim interesima već na objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa. Takvim se mjerama ne prati konkretan sadržaj i one ne traju dulje nego što je to potrebno.

Davatelji usluga pristupa internetu ne smiju provoditi mjere upravljanja prometom koje prelaze mjere utvrđene u drugom podstavku, a posebice ne smiju blokirati, usporavati, mijenjati, ograničavati, ometati, degradirati ili diskriminirati određene sadržaje, aplikacije ili usluge, ili određene njihove kategorije, osim ako je to potrebno i samo onoliko dugo koliko je potrebno radi:

- (a) poštovanja zakonodavnih akata Unije, ili nacionalnog zakonodavstva koje je u skladu s pravom Unije, kojima podliježe davatelj usluga pristupa internetu, ili poštovanja mjera koje su u skladu s pravom Unije, a kojima se izvršavaju takvi zakonodavni akti Unije ili nacionalno zakonodavstvo, uključujući sudske naloge ili naloge tijela javne vlasti kojima su dodijeljene odgovarajuće ovlasti;
- (b) očuvanja integriteta i sigurnosti mreže, usluga koje se pružaju putem te mreže i terminalne opreme krajnjih korisnika;
- (c) sprečavanja predstojećeg zagušenja mreže i ublažavanja učinaka iznimnog ili privremenog zagušenja mreže, pod uvjetom da se s da se s istovjetnim kategorijama prometa jednako postupa.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 6 Telekom je poduzeće koje posluje u sektoru informacijske i komunikacijske tehnologije. Ono od 19. travnja 2017. krajnjim kupcima za neke svoje pakete predlaže dodatnu opciju (također kvalificiranu kao „*Add-on option*”) u obliku besplatne tarifne opcije tipa „tarifa bez dodatnih troškova” pod nazivom „*Stream On*” (koja je prvotno postojala u varijantama „*StreamOn Music*”, „*StreamOn Music&Video*”, „*MagentaEINS StreamOn Music*” i „*MagentaEINS StreamOn Music&Video*”). Aktivacijom te opcije omogućava se da se količina podataka koja se koristi za internetski prijenos audiosadržaja i videosadržaja pružatelja sadržaja, koji su partneri društva Telekom, ne uračunava u količinu podataka uključenu u osnovni paket a čija potrošnja općenito dovodi do smanjenja brzine prijenosa.
- 7 Aktiviranjem tarifne opcije „*StreamOn*” konačni kupac pristaje na ograničenje širine frekvencijskog područja za internetski prijenos videosadržaja na najviše 1,7 Mbit/s, neovisno o tome je li riječ o internetskom prijenosu videosadržaja partnera koji nude sadržaj ili o internetskom prijenosu videosadržaja drugih davatelja.
- 8 Krajnji korisnik može u svakom trenutku deaktivirati i ponovno aktivirati tu tarifnu opciju. Ako u roku od 24 sata ponovno ne aktivira navedenu opciju, zadane postavke koje se na nju odnose se automatski ponovno uspostavljaju, odnosno neuračunavanje u količinu podataka uključenih u osnovni paket i ograničenje širine frekvencijskog područja.
- 9 Društvo Telekom ne zahtijeva nikakvu naknadu od partnera koji pružaju sadržaj, ali je partnerstvo s njima podvrgnuto poštovanju tehničkih uvjeta koje je detaljno odredilo društvo Telekom te sklapanju ugovora.

- 10 Društvo Telekom za uporabu predmetne tarifne opcije provodi dvostruku identifikaciju sadržaja koji je potrošio krajnji klijent kako bi provjerio, s jedne strane, je li riječ o videosadržajima koji se kontinuirano internetski prenose i, s druge strane, je li sadržaj koji je stavljen na raspolaganje tom klijentu obuhvaćen područjem primjene te tarifne opcije. Ta se identifikacija provodi na temelju IP adresa (internetski protokol) i URL-a (jedinstveni lokator izvora), protokolâ, SNI-ija (naznaka naziva poslužitelja) kao i na temelju podudaranja uzoraka (također nazvanom „*pattern-matching*”).
- 11 Bundesnetzagentur je odlukom od 15. prosinca 2017. utvrdio da se dotičnom tarifnom opcijom ne ispunjavaju obveze iz članka 3. stavka 3. Uredbe 2015/2120 jer ona podrazumijeva smanjenje brzine prijenosa podataka za internetski prijenos videosadržaja na najveću brzinu od 1,7 Mbit/s. Osim toga, uvjeti povezani s provedbom mjera upravljanja prometom iz članka 3. stavka 3. drugog i trećeg podstavka točaka (a) do (c) Uredbe 2015/2120 ne bi u ovom predmetu bili zadovoljeni.
- 12 Bundesnetzagentur je društvu Telekom zabranio, s jedne strane, da ograniči širinu frekvencijskog područja za internetski prijenos videosadržaja obuhvaćen navedenom tarifnom opcijom i, s druge strane, da koristi klauzule kojima se predviđa smanjenje širine frekvencijskog područja u ugovorima sklopljenima s davateljima sadržaja i u ugovorima sklopljenima s krajnjim klijentima.
- 13 Bundesnetzagentur je odlukom od 8. lipnja 2018. odbio prigovor koji je podnijelo društvo Telekom kao neosnovan. Potonje je stoga podnijelo tužbu za poništenje sudu koji je uputio zahtjev, Verwaltungsgerichtu Köln (Upravni sud u Kölnu, Njemačka).
- 14 Taj sud ima dvojbe u pogledu usklađenosti uvjeta korištenja tarifne opcije koju je predložilo društvo Telekom s člankom 3. Uredbe 2015/2120.
- 15 U tim okolnostima Verwaltungsgericht Köln (Upravni sud u Kölnu), smatrajući da je za rješenje spora u glavnom predmetu potrebno tumačenje prava Unije, odlučio je prekinuti postupak i Sudu postaviti sljedeća prethodna pitanja:
  - „1. (a) Treba li članak 3. stavak 2. Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da dogovori o značajkama usluga pristupa internetu u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) 2015/2120 moraju ispunjavati zahtjeve iz članka 3. stavka 3. Uredbe (EU) 2015/2120 u slučaju kada se tarifa pokretne komunikacijske mreže, u kojoj se za mobilni podatkovni promet predviđa ukupna mjesečna količina podataka nakon čije se potrošnje smanjuje brzina prijenosa, može proširiti besplatnom tarifnom opcijom na temelju koje se mogu koristiti određene usluge partnera telekomunikacijskog poduzeća koji pružaju sadržaj, a da se količina podataka koja se potroši korištenjem tih usluga ne uračunava u ukupnu mjesečnu količinu podataka predviđenu tarifom pokretne komunikacijske mreže, ali krajnji korisnik pritom pristane na ograničenje širine frekvencijskog područja za internetski prijenos videosadržaja na najviše 1,7 Mbit/s, neovisno o tome je li riječ o internetskom prijenosu videosadržaja partnera koji pružaju sadržaj ili o internetskom prijenosu videosadržaja drugih davatelja?
  - (b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (a): Treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da u situaciji, kao što je ona o kojoj je riječ u predmetnom slučaju, ograničenje širine frekvencijskog područja valja smatrati usporavanjem jedne kategorije usluga?

- (c) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): Treba li pojam predstojećeg zagušenja mreže u smislu članka 3. stavka 3. trećeg podstavka točke (c) Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da se njime obuhvaćaju samo [...] iznimna ili privremena zagušenja mreže?
- (d) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): Treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak točku (c) Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku načelu jednakog postupanja s istovjetnim kategorijama prometa protivi ograničenje širine frekvencijskog područja, koje se primjenjuje samo u slučaju dodatne opcije, ali ne u slučaju drugih tarifa pokretne komunikacijske mreže i usto vrijedi samo za prijenos videosadržaja?
- (e) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): Treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničenje širine frekvencijskog područja, čija primjena ovisi o aktivaciji dodatne opcije i koju krajnji korisnik usto može deaktivirati u bilo kojem trenutku u roku od [dvadeset četiri] sata, ispunjava zahtjev u skladu s kojim se kategorija usluge može usporevati samo onoliko dugo koliko je potrebno kako bi se ostvarili ciljevi članka 3. stavka 3. trećeg podstavka točaka (a) do (c) Uredbe (EU) 2015/2120?
2. (a) Ako je odgovor na pitanje 1. (b) negativan: Treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak drugu rečenicu Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničenje širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja temelji na objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. (a): Treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak treću rečenicu Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da identifikacija podatkovnog prometa, koji se odnosi na internetski prijenos videosadržaja, na temelju IP-adresa, protokola, URL-ova (jedinствени lokator izvora) i SNI-jeva (naznaka naziva poslužitelja), kao i na temelju podudaranja uzoraka (pattern matching), u okviru kojeg se određene informacije iz zaglavlja uspoređuju s vrijednostima koje su tipične za internetski prijenos videosadržaja, predstavlja praćenje konkretnog sadržaja prometa?
3. Ako je odgovor na pitanje 1. (a) negativan: Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničavanjem širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja ograničava pravo krajnjih korisnika u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe (EU) 2015/2120?"

O prethodnim pitanjima

- 16 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 3. Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da ograničenje širine frekvencijskog područja zbog aktiviranja tarifne opcije „tarifa bez dodatnih troškova”, koja se primjenjuje na internetski prijenos videosadržaja, bez obzira na to distribuiraju li ga partnerski operatori ili drugi davatelji sadržaja, nije u skladu s obvezama koje proizlaze iz stavka 3. tog članka.
- 17 Uvodno valja pojasniti da je tarifna opcija pod nazivom „tarifa bez dodatnih troškova” poslovna praksa kojom davatelj usluga pristupa internetu primjenjuje „tarifu bez dodatnih troškova” ili povoljniju tarifu, za cijeli podatkovni promet ili njegov dio povezan s posebnom primjenom ili

kategorijom primjene koju nude partneri navedenog davatelja usluga pristupa. Stoga ti podaci nisu uključeni u količinu podataka kupljenu u okviru osnovnog paketa. Takva mogućnost, koja se nudi u okviru ograničenih paketa, omogućava dakle davateljima usluga pristupa internetu da povećaju privlačnost svoje ponude.

- 18 Stoga se pitanja postavljena Sudu, čiji je cilj omogućiti sudu koji je uputio zahtjev da odluči o zakonitosti uvjeta korištenja povezanih s tarifnom opcijom „tarifa bez dodatnih troškova”, temelje na pretpostavci prema kojoj je takva tarifna opcija sama po sebi u skladu s pravom Unije, osobito s člankom 3. Uredbe 2015/2120, kojim je zakonodavac želio utvrditi načela otvorenosti i mrežne neutralnosti.
- 19 U članku 3. stavku 1. Uredbe 2015/2120 u vezi s njezinom uvodnom izjavom 6. propisuje se ne samo pravo krajnjih korisnika na pristup informacijama i sadržajima, upotrebe aplikacija i usluga, distribucije informacija i sadržaja nego i pružanja aplikacija i usluga.
- 20 U skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe 2015/2120, dogovori sklopljeni između davatelja usluga pristupa internetu i krajnjih korisnika, s jedne strane, i poslovne prakse tih davatelja usluga, s druge strane, ne smiju ograničiti ostvarivanje pravâ krajnjih korisnika, kako su određena stavkom 1. tog članka.
- 21 Člankom 3. stavkom 3. Uredbe 2015/2120 najprije je pak, u njegovu prvom podstavku, predviđeno da davatelji usluga pristupa internetu sa svim prometom postupaju jednako, bez diskriminacije, ograničavanja ili ometanja te neovisno o, među ostalim, aplikacijama ili uslugama koje se upotrebljavaju.
- 22 Zatim je u tom članku 3. stavku 3. drugom podstavku određeno da njegov prvi podstavak ne sprečava davatelje usluga pristupa internetu da provode opravdane mjere upravljanja prometom, pri čemu je pojašnjeno da takve mjere, da bi ih se smatralo opravdanima, prvo, moraju biti transparentne, nediskriminirajuće i proporcionalne, drugo, ne smiju se temeljiti na poslovnim interesima nego na objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa i, treće, njima se ne smije pratiti konkretan sadržaj niti one smiju trajati dulje nego što je to potrebno.
- 23 Naposljetku, u navedenom članku 3. stavku 3. trećem podstavku predviđeno je da davatelji usluga pristupa internetu ne smiju provoditi mjere upravljanja prometom koje prelaze mjere utvrđene u njegovu drugom podstavku, a posebice ne smiju blokirati, usporavati, mijenjati, ograničavati, ometati, degradirati ili diskriminirati aplikacije ili usluge ili određene njihove kategorije, osim ako je to potrebno i samo na određeno vrijeme ili radi poštovanja zakonodavnih akata Unije ili nacionalnog zakonodavstva koje je u skladu s pravom Unije ili poštovanja mjera koje su u skladu s pravom Unije, a kojima se provode takvi zakonodavni akti Unije ili nacionalno zakonodavstvo ili radi očuvanja integriteta i sigurnosti mreže, usluga koje se pružaju putem te mreže i terminalne opreme krajnjih korisnika ili radi sprečavanja predstojećeg zagušenja mreže i ublažavanja njegovih učinaka.
- 24 Tim se različitim odredbama nastoji, kako to proizlazi iz članka 1. Uredbe 2015/2120, osigurati jednako i nediskriminirajuće postupanje s prometom u okviru pružanja usluga pristupa internetu i povezanih prava krajnjih korisnika (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2020., Telenor Magyarország, C-807/18 i C-39/19, EU:C:2020:708, t. 23. do 27.).

- 25 Kao prvo, valja podsjetiti na to da je Sud imao priliku pojasniti da je, kada postupanje davatelja usluga pristupa internetu nije u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe 2015/2120, moguće suzdržati se od utvrđivanja je li to postupanje u skladu s obvezama koje proizlaze iz članka 3. stavka 2. navedene uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2020., Telenor Magyarország, C-807/18 i C-39/19, EU:C:2020:708, t. 28.).
- 26 Stoga se povreda obveze jednakog postupanja sa svim prometom ne može opravdati na temelju načela slobode ugovaranja priznatog u članku 3. stavku 2. te uredbe.
- 27 Kao drugo, Sud je također naglasio da se članku 3. stavku 3. Uredbe 2015/2120 protivi svaka mjera protivna obvezi jednakog postupanja s prometom kada se takva mjera temelji na poslovnim interesima.
- 28 Najprije valja primijetiti, kao što to proizlazi iz točke 21. ove presude, da se člankom 3. stavkom 3. prvim podstavkom Uredbe 2015/2120, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 8., davateljima usluga pristupa internetu nalaže opća obveza jednakog postupanja, bez diskriminacije, ograničenja ili ometanja prometa, od koje ni u kojem slučaju nije moguće odstupiti uporabom poslovnih praksi koje provode ti davatelji ili dogovorima koje sklapaju s krajnjim korisnicima (presuda od 15. rujna 2020., Telenor Magyarország, C-807/18 i C-39/19, EU:C:2020:708, t. 47.).
- 29 Nadalje, iz članka 3. stavka 3. drugog podstavka Uredbe 2015/2120 i iz uvodne izjave 9. te uredbe, s obzirom na koju taj podstavak treba tumačiti, proizlazi da, iako moraju poštovati tu opću obvezu, davatelji usluga pristupa internetu zadržavaju mogućnost donošenja opravdanih mjera upravljanja prometom. Međutim, ta je mogućnost uvjetovana osobito time da se te mjere temelje na „objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa”, a ne na „poslovnim interesima”. Konkretnije, valja smatrati da se na takvim „poslovnim interesima” temelje sve mjere koje davatelj usluga pristupa internetu poduzima prema krajnjem korisniku koje dovode do toga da se sa sadržajima, aplikacijama ili uslugama koje nude različiti davatelji usluga sadržaja, aplikacija ili usluga ne postupa jednako i nediskriminirajuće (presuda od 15. rujna 2020., Telenor Magyarország, C-807/18 i C-39/19, EU:C:2020:708, t. 48.).
- 30 Tarifna opcija „tarifa bez dodatnih troškova”, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, razlikuje se, na temelju poslovnih interesa, unutar internetskog prometa po tome što promet prema aplikacijama koje pružaju partneri nije uključen u osnovni paket. Stoga takva poslovna praksa ne ispunjava opću obvezu jednakog postupanja s prometom bez diskriminacije ili ometanja iz članka 3. stavka 3. prvog podstavka Uredbe 2015/2120.
- 31 Valja naglasiti da ta povreda, koja proizlazi iz same naravi takve tarifne opcije zbog poticaja koji iz nje proizlazi, postoji neovisno o eventualnoj mogućnosti da se nastavi slobodno pristupati sadržaju koji su pružili partneri davatelja usluga pristupa internetu nakon što je osnovni paket potrošen.
- 32 Osim toga, irelevantno je je li takva mogućnost obuhvaćena dogovorom u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe 2015/2120, kao što je to navedeno u točki 26. ove presude, ili je njezin cilj udovoljiti stvarnom zahtjevu korisnika ili davatelja sadržaja.
- 33 Naposljetku, izuzeća predviđena za mjere upravljanja ne mogu se uzeti u obzir jer se, u skladu s člankom 3. stavkom 3. drugim podstavkom Uredbe 2015/2120, takve mjere ne mogu temeljiti na poslovnim strategijama davatelja usluga pristupa internetu.

- 34 Iz informacija koje je dostavio sud koji je uputio zahtjev proizlazi da se ograničavanje širine frekvencijskog područja, na koju se odnose sva pitanja koja je postavio taj sud, primjenjuje samo zbog aktivacije tarifne opcije „tarifa bez dodatnih troškova”.
- 35 S obzirom na to da je takva tarifna opcija protivna obvezama koje proizlaze iz članka 3. stavka 3. Uredbe 2015/2120, ta suprotnost postoji neovisno o obliku ili prirodi uvjeta uporabe povezanih s ponuđenim tarifnim opcijama, poput ograničenja širine frekvencijskog područja u glavnom postupku.
- 36 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 3. Uredbe 2015/2120 treba tumačiti na način da ograničenje širine frekvencijskog područja zbog aktivacije tarifne opcije „tarifa bez dodatnih troškova” koja se primjenjuje na internetski prijenos videosadržaja, bez obzira na to distribuiraju li ga partnerski operatori ili drugi davatelji sadržaja, nije u skladu s obvezama koje proizlaze iz stavka 3. tog članka.

Troškovi

- 37 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 3. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji treba tumačiti na način da ograničenje širine frekvencijskog područja zbog aktivacije tarifne opcije „tarifa bez dodatnih troškova” koja se primjenjuje na internetski prijenos videosadržaja, bez obzira na to distribuiraju li ga partnerski operatori ili drugi davatelji sadržaja, nije u skladu s obvezama koje proizlaze iz stavka 3. tog članka.

Potpisi